

קהילת הרמח"ל

פְּרִשְׁת הַנְּשִׂאִים

נוסח פרשת הנשיאים עם
כוונות כפי שסידר לנו
בוצינא קדישא חסידא
הרמח"ל הקדוש זי"ע.

מצווה להפיץ ללא כוונות
רווח ע"י לינק לאתר
קהילת הרמח"ל.

ניתן לקבל חסות / הנצחה / ברכה
ע"י פניה למייל my@ramhal.net

סדר פרשת הנשיאים

זכינו שגילה כמוהר"ר הרמח"ל הקדוש זי"ע סדר פרשת הנשיאים ע"ד הסוד וזו לשונו הטהורה:

"בי"ב ימים הראשונים של ניסן, טוב לומר הי"ב פרשיות של הנשיאים, שבראש חודש ניסן הוקם המשכן, והנשיאים הקריבו קרבנם באותם י"ב ימים. ותכווין לקבל כח מאותו השבט - אם הוא מהשבט שלך.

ותכווין בכל יום צירוף אחד מי"ב צירופי הוי"ה לפי השבט. וזה הסדר: יהודה יהו"ה, יששכר יהה"ו, זבולון יוה"ה, ראובן ויה"ה, שמעון והי"ה, גד והה"י, אפרים היו"ה, מנשה היה"ו, בנימין הוי"ה, דן הוה"י, אשר ההי"ו, נפתלי ההו"י.

וביום הי"ג תאמר התחלת פרשת בהעלותך עד "כן עשה את המנורה" - כנגד שבט לוי.

וטוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן, הט"ו שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו י' שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו, ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

וטוב לומר שיר השירים פרק אחד בכל יום, וחוזרים ומתחילים אותו, ומשלימים אותו בערב פסח: (קיצור הכוונות עמ' פ"ד).

ולמען סבר את האוזן נאמר בראשי פרקים שכידוע בר"ח ניסן הוקם המשכן, והתגלו הארות עצומות וירד שפע גדול ואורה לעולם. ובכל יום ויום ירד שפע גדול לכל שבט ושבט וכנגדו הקריב נשיא השבט את קורבנו והמשיך ברכה ישירה לשבטו ומשם לכלל שבטי י"ה.

בנוסף, בימים אלו עלתה והתגדלה השכינה במדרגותיה עד שעמדה כנגד מלא קומתו של קב"ה לצורך היחוד הגדול והנכסף המתחיל בליל חג המצות.

והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה ומתעוררת אותה ההארה כבראשונה.

ע"כ כנגד השבטים אנו קוראים את פרשת הנשיאים שהקריבו את קורבנם כפי סדר חניתם סביב המשכן, ומכוונים בצירוף שם ההוי"ה ית' וית' שהיה מאיר לאותו השבט ומכוונים לקבל את הארתו אם שורש נשמתנו היא ממנו.

וכנגד עליית השכינה בט"ו מדרגותיה סידר לומר את ט"ו "שיר המעלות" שהם סוד עלייתה וגדלותה.

ובסוד הכנת תכשיטיה, מנותיה, קישוטיה והתעוררותה לתשוקת חיבורה בבעלה, וכן לעורר רצון בעלה לפוקדה ולזכרה תיקן בוצינא קדישא לומר את סדר שיר השירים קודש קדשים. יהי רצון שתקבלו תפילותינו לברכה ולרצון ולגאולה שלמה בב"א.

סדר לימוד לחודש ניסן

בימים שבין א' ניסן ל'י"ג ניסן יש לומר את הלשם יחוד דלהלן.
בימים יד' ט"ז ניסן יש לומר את הלשם יחוד והנוסח הנמצא בהמשך.
נכון לראות מתי יחול שבת ולהדפיס מראש את הנוסח המתאים.

הכוונות ושמות הקודש (המופיעים בצבע) אין להוציא בפה ו/או בשפתים ו/או בלחש אלא רק בראייה בלבד ובמחשבה.

לְשֵׁם יְיָ יִזְוֹד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ

יאהדונהי

בְּרִזְזִילוֹ וּרְזִימוֹ וּרְזִימוֹ וְדִזְזִילוֹ

יאההויהה **איההויהה**

לְיִזְזֻדָּא שֵׁם

(איך לומר הא אלא קה)

יוד הא ב- ואו הא

בְּיִזְזֻדָּא שְׁלִים

יהוה יאהדונהי אזוד

ע"י ההוא טָמִיר וְנִעַלְמָ בְּשֵׁם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל,
 לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מֵעַפְרָא וְלַחֲבֵרָה בְּבַעְלָה
יֵאֱהָדוּנָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּשִׂמְחָה לְעִסְקָ
 בְּפִרְשֵׁת הַנְּשֵׂאִים (ביום יג' ניסן יאמר: בְּפִרְשֵׁת
 הַמְּנוּרָה) בכל יום מחודש ניסן יאמר את הנוסח המתאים:

בְּיוֹם א' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
 שָׁבַט יְהוּדָה אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ
 כִּנְגַד שֵׁם **יְהוָה**.

א'
 ניסן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂבַכַּח שֵׁם **יְהוָה**

בְּיוֹם ב' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
 שָׁבַט יִשְׂשָׁכָר אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ
 כִּנְגַד שֵׁם **יְהוָה**.

ב'
 ניסן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שְׂבַכַּח שֵׁם **יְהוָה**

ג' ניסן: ביום ג' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
שָׁבַט זְבוּלָן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ
בְּנֶגֶד שֵׁם **יְוָהָה**.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שְׂבַכְתָּ שֵׁם **יְוָהָה**

ד' ניסן: ביום ד' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
שָׁבַט רְאוּבֵן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ
בְּנֶגֶד שֵׁם **וַיְוָהָה**.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שְׂבַכְתָּ שֵׁם **וַיְוָהָה**

ה' ניסן: ביום ה' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
שָׁבַט שְׂמֵעוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ
בְּנֶגֶד שֵׁם **וַהֲיָה**.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שְׂבַכְתָּ שֵׁם **וַהֲיָה**

ו' ניסן: ביום ו' לְחֹדֶשׁ נִסָּן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
שָׁבַט גַּד אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ כְּנֶגֶד
שֵׁם וְהֵהָיָה.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שְׁבַכְתָּ שֵׁם וְהֵהָיָה?

ז' ניסן: ביום ז' לְחֹדֶשׁ נִסָּן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
שָׁבַט אֶפְרַיִם אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ
כְּנֶגֶד שֵׁם הַיְיֹוָה.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שְׁבַכְתָּ שֵׁם הַיְיֹוָה

ח' ניסן: ביום ח' לְחֹדֶשׁ נִסָּן בּוֹ הַקָּרִיב נָשִׂיא
שָׁבַט מְנַשֶּׁה אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשָּׁבַטוֹ
כְּנֶגֶד שֵׁם הַיְיֹוָה.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שְׁבַכְתָּ שֵׁם הַיְיֹוָה

בְּיוֹם ט' לְחֹדֶשׁ נִסָּן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא
שֶׁבֶט בְּנֵימִן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשֶׁבֶטוֹ
כִּנְגַד שֵׁם הוֹיָה.

ט'
ניסן:

יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבִכַּח שֵׁם הוֹיָה

בְּיוֹם י' לְחֹדֶשׁ נִסָּן בּוֹ הִקְרִיב נָשִׂיא
שֶׁבֶט דָּן אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁשֶׁבֶטוֹ כִּנְגַד
שֵׁם הַוְהִי.

י' ניסן:

יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבִכַּח שֵׁם הַוְהִי

בְּיוֹם יא' לְחֹדֶשׁ נִסָּן בּוֹ הִקְרִיב
נָשִׂיא שֶׁבֶט אֲשֶׁר אֶת קָרְבָּנוֹ
שֶׁשֶׁבֶטוֹ כִּנְגַד שֵׁם הַהִינִי.

יא'
ניסן:

יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבִכַּח שֵׁם הַהִינִי

בְּיוֹם יב' לְחֹדֶשׁ נִיסָן בּוֹ הַקָּרִיב
 נְשִׂיא שֶׁבֶט נִפְתְּלִי אֶת קַרְבָּנוֹ
 שֶׁשָּׁבְטוֹ כִּנְגַד שֵׁם הַהֵוֵי.

יב'
 ניסן:

יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁבִכַּח שֵׁם הַהֵוֵי

בְּיוֹם יג' לְחֹדֶשׁ נִיסָן שֶׁכִּנְגַד שֶׁבֶט
 לְוִי - יְהוֹאֲדָה אדרון
הכל הִיָּה חוּנָה וַיְהִי
 הוּא יֵאָהֲרֹנְהִי הוא ושמו אחד הוּא נִחְלָתוֹ.
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְהוֹאֲדָה יֵאָהֲרֹנְהִי שֶׁ

יג'
 ניסן:

בימים י"ד וט"ז ניסן יש נוסח אחר כמובא להלן

מכאן ימשיך לומר בכל הימים עד ל"כוננהו"

תִּשְׁפִיעַ עָלַי כַּח וְשַׁפַּע רַב שֶׁל הַשֶּׁבֶט
 שֶׁזָּכַרְתִּי וּבִפְרֹט אִם שָׂרֵשׁ נִשְׁמַתִּי הוּא מִמֶּנּוּ.
 וְלִתְקֹן שָׂרֵשׁ מִצְוָה זֹו בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת
 נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ.

וְלַהֲעֵלוֹת שְׂכִינַת עֵיזֵנוּ בְּמִיּוֹ מִדְּרָגוֹתֶיהָ
 וְלַהֲעִשׂוֹתֵנוּ עֵי מַצֹּה זוֹ כִּסֵּא וּמְרַכָּבָה
 לְשְׂכִינָה, וְלַחֲזִיר כָּל הָרַע לְטוֹב וְלַגְלוֹת
 יְחוּדָךְ בְּעוֹלָם וּלְפִשֵׁט אֶת גְּלוּיָיו עַל לְבָב שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל וּלְדַבְּקָם בְּשׁוֹרְשָׁם, וְלַהֲעִיד שְׁמַיִם
 וְאָרֶץ יְהוָה אֲדִינְךָ הֵיחָד הוּא וְיִמִּיתָ הַכֹּל וְשִׁמּוֹ אֶחָד אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, יְהוָה

הוּא הָאֱלֹהִים אֲדִינְךָ הֵיחָד הוּא וְיִמִּיתָ הַכֹּל וְשִׁמּוֹ אֶחָד אֲיֵן עוֹד

מְלַבְּדוּ! וְיִהְיֶה נֶעַם אֲדִנִּי מַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה אֱלֹהֵינוּ

עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים
 אֲדִינְךָ הֵיחָד הוּא וְיִמִּיתָ
 הַכֹּל וְשִׁמּוֹ אֶחָד

מכאן והלאה ימשיך לומר את הסדר השייך לכל יום:

תוכן עניינים: הקלק למעבר מהיד

א ניסן

ב ניסן

ג ניסן

ד ניסן

ה ניסן

ו ניסן

ז ניסן

ח ניסן

ט ניסן

י ניסן

יא ניסן

יב ניסן

יג ניסן

יד ניסן

טו ניסן

א' ניסן: יהודה יהודה

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֹהֶל וְאֶת
 כָּל כֵּלָיו קִרְסָיו קִרְשָׁיו בְּרִיזָיו וְעַמֻּדָיו וְאֹדָמָיו:
 וְאֶת מִכְסֵה עֹרֹת הָאֵילִם הַמְּאֹדָמִים וְאֶת
 מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּזוּשִׁים וְאֶת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ:
 אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת בְּדָיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת: אֶת
 הַשְּׁלֹזָז אֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לְוָזֵם הַפָּנִים: אֶת
 הַמְּנֹרֶה הַטְּהֻרָה אֶת נִרְתִיהָ נִרְתֵי הַמְּעַרְכָה
 וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת מִזְבֵּחַ
 הַזֹּהֵב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
 וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל: אֶת מִזְבֵּחַ הַנְּזֻשֹׁת
 וְאֶת מִכְבַּר הַנְּזֻשֹׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בְּדָיו וְאֶת
 כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ: אֶת קִלְעִי

הַזֹּזָר אֶת עַמּוּדֶיהָ וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת הַמָּסַךְ
לְשַׁעַר הַזֹּזָר אֶת מִיתְרָיו וַיִּתְדַתְּיָהּ וְאֶת כָּל
כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאַהֵל מוֹעֵד: אֶת בְּנֵי
הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בִּקְדָשׁ אֶת בְּנֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בְּנֵי בְנָיו לְכַהֵן: כָּכֵל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנָי הַכֹּל וְהָיָה
אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָעֲבֹדָה: וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל
הַמְּלָאכָה וְהָיָה עֹשׂוֹ אֹתָהּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
כִּן עָשׂוּ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנָי הַכֹּל וְהָיָה וַיִּבְרָךְ
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: בְּיוֹם הַזֹּזָד
הָרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַזֹּזָד תִּקֹּם אֶת מִשְׁכַּן אֹהֶל
מוֹעֵד: וְשִׁמַּת שֵׁם אֶת אַרְוֹן הָעֵדוּת וְסִכַּת עַל
הָאָרֶץ אֶת הַפְּרֻכָּת: וְהִבֵּאתָ אֶת הַשְּׁלֹחָן

וְעֶרְכַּת אֶת עֵרְכוֹ וְהִבֵּאתְ אֶת הַמִּנְחָה
וְהֵעֵלִיתְ אֶת גִּרְתֵּיהֶּ: וְנָתַתָּה אֶת מִזְבֹּחַ הַזָּהָב
לְקַטְרֵת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשַׁמֶּת אֶת מִסַּךְ
הַפֶּתוּחַ לְמִשְׁכַּן: וְנָתַתָּה אֶת מִזְבֹּחַ הָעֹלָה
לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַתְּ אֶת הַכִּיֹּר
בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתְּ שֵׁם מַיִם:
וְשַׁמֶּת אֶת הַחֹזֶר סָבִיב וְנָתַתְּ אֶת מִסַּךְ שַׁעַר
הַחֹזֶר: וְלִקְחוּת אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחֹת אֶת
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וְקִדְשְׁתְּ אֹתוֹ וְאֶת
כָּל כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: וּמִשְׁחֹת אֶת מִזְבֹּחַ
הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְקִדְשְׁתְּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים: וּמִשְׁחֹת אֶת
הַכִּיֹּר וְאֶת כֵּלָיו וְקִדְשְׁתְּ אֹתוֹ: וְהִקְרַבְתְּ אֶת

אֶהְרֹץ וְאֶת בְּנֵי אֵל פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְרוֹצֵצִת
 אַתֶּם בְּמִים: וְהִלְבַּשְׁתְּ אֶת אֶהְרֹץ אֶת בְּנֵי
 הַקֹּדֶשׁ וּמִשׁוֹזֹת אֶתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֶתוֹ וְכִהֵן לִי:
 וְאֶת בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶתֶם כְּתֻנֹת:
 וּמִשׁוֹזֹת אַתֶּם כַּאֲשֶׁר מִשׁוֹזֹת אֶת אֲבִיהֶם
 וְכִהֵנוּ לִי וְהִיְתָה לְהִיֵּית לָהֶם מִשׁוֹזֹתֵם לְכֹהֲנֵת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֶם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה: ^{אדון הכל} ^{היה הונה ויהיה} ^{יאהרדנהוי} ^{הא ושמו אחד} אֶתוֹ כֵּן עָשָׂה: וַיְהִי בַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאֶזְרָד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹקֵם
 הַמִּשְׁכָּן: וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת
 אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיזָיו וַיָּקָם
 אֶת עַמּוּדָיו: וַיַּפְרֹשׂ אֶת הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן

וַיִּשֶׂם אֶת מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמַעְלָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי

אֲדֹנָי
 הַכֹּל
 הֵיחָ הָנוּחַ וַיְהִי
 יֵאֱהָרֹנָה
 הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

אֶת מִשְׁהָ:

וַיִּקְחוּ וַיִּתְּזוּ אֶת הָעֵדוּת אֶל הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת
 הַבְּדִים עַל הָאָרֶץ וַיִּתְּזוּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל
 הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה: וַיָּבֵא אֶת הָאָרֶץ אֶל הַמִּשְׁכָּן
 וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֻכַת הַמִּסָּךְ וַיִּסֹּךְ עַל אֲרוֹן
 הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי

אֲדֹנָי
 הַכֹּל
 הֵיחָ הָנוּחַ וַיְהִי
 יֵאֱהָרֹנָה
 הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

אֶת מִשְׁהָ:

וַיִּתְּזוּ אֶת הַשְּׁלֹזָז בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַרְךְ
 הַמִּשְׁכָּן צָפְנָה מִזְזוּיָן לַפְּרֻכַת: וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו
 עֶרֶךְ לְזוּחַם לַפָּנִי יְהוָה אֱלֹהֵי

אֲדֹנָי
 הַכֹּל
 הֵיחָ הָנוּחַ וַיְהִי
 יֵאֱהָרֹנָה
 הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

כַּאֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֱלֹהֵי

אֲדֹנָי
 הַכֹּל
 הֵיחָ הָנוּחַ וַיְהִי
 יֵאֱהָרֹנָה
 הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

אֶת מִשְׁהָ:

וַיִּשֶׂם אֶת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֵהֶל מוֹעֵד נְכוּחַ הַשְּׁלֵחוֹן
 עַל יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן נִגְבָּה: וַיַּעַל הַנֵּרֶת לִפְנֵי

יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהִי הוֹנֵה וַיְהִי} ^{יְהוָה} ^{הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהִי הוֹנֵה וַיְהִי} ^{יְהוָה} ^{הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֶת

מִשֶּׁה: וַיִּשֶׂם אֶת מִזְבְּחוֹ הַזֶּהֱבָב בְּאֵהֶל מוֹעֵד
 לִפְנֵי הַפְּרָכֶת: וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֵת סַמִּים

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהִי הוֹנֵה וַיְהִי} ^{יְהוָה} ^{הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֶת מִשֶּׁה: וַיִּשֶׂם

אֶת מִסַּךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן: וְאֵת מִזְבְּחוֹ הָעֹלָה

שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֵהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת

הָעֹלָה וְאֵת הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת מִשֶּׁה: ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהִי הוֹנֵה וַיְהִי} ^{יְהוָה} ^{הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד}

וַיִּשֶׂם אֶת הַכִּיֹּר בֵּין אֵהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבְּחוֹ

וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרִוְחָה: וְרוּחָו מִמֶּנּוּ מִשֶּׁה

וְאֶהֱרָץ וּבְנֵי אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם: בְּבָאֵם

אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ
 יִרְחֲצוּ כַאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה ^{אֵדוֹן הַכֹּל} ^{הִיא הוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{יֵאֱהָרֹנְהוּ} ^{הוּא וְשִׁמוֹ אֶחָד} אֶת מִשְׁהָ:
 וַיִּקָּם אֶת הַזֹּזֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן
 אֶת מָסַךְ שַׁעַר הַזֹּזֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת
 הַמְּלֶאכֶה: וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד
 יְהוָה ^{אֵדוֹן הַכֹּל} ^{הִיא הוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{יֵאֱהָרֹנְהוּ} ^{הוּא וְשִׁמוֹ אֶחָד} מָלָא אֶת הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא יָכֹל
 מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו
 הָעֵנָן וּכְבוֹד יְהוָה ^{אֵדוֹן הַכֹּל} ^{הִיא הוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{יֵאֱהָרֹנְהוּ} ^{הוּא וְשִׁמוֹ אֶחָד} מָלָא אֶת הַמִּשְׁכָּן:
 וּבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מְסַעֵיהֶם: וְאִם לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן
 וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הָעֲלֹתוֹ: כִּי עֵנָן יְהוָה ^{אֵדוֹן הַכֹּל} ^{הִיא הוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{יֵאֱהָרֹנְהוּ} ^{הוּא וְשִׁמוֹ אֶחָד}
 עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תִּהְיֶה לִילָה
 בּוֹ לְעֵינַי כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מְסַעֵיהֶם:

וימשיך בפרשת נשא.

וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹות מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן
 וַיִּמְשֹׁחַ אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כְּלָיו וַיִּמְשֹׁחֵם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם:
 וַיִּקְרִיבוּ נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי בַּיִת אֲבֹתָם הֵם
 נְשֵׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הָעֹמְדִים עַל הַפְּקָדִים:
 וַיָּבִיאוּ אֶת קֶרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל יְהוָה הוֹנֵה וְהִיָּה אֲדֹנָי הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 עֲגֻלַת זָבָב וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵת בָּקָר עֲגֻלָּה עַל שְׁנַיִ
 הַנְּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי
 הַמִּשְׁכָּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל יְהוָה הוֹנֵה וְהִיָּה אֲדֹנָי הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 לֵאמֹר: קִוֹז מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֵבֶד אֶת עֲבֹדַת
 אֱהֵל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
 עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקְוֹז מֹשֶׁה אֶת הָעֲגֻלָּת וְאֶת הַבָּקָר
 וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם: אֵת שְׁתֵּי הָעֲגֻלּוֹת וְאֵת
 אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבָנָי גֵּרֶשׁוֹן כְּפִי

עֲבַדְתֶּם: וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲזָלוֹת וְאֵת שְׁמֵנֹת
הַבֶּקָר נָתַן לִבְנֵי מִרְיָי כְּפִי עֲבַדְתֶּם בְּיַד
אֵיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וְלִבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן
כִּי עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם בַּכֹּתֵף יִשְׂאוּ:
וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת זֹנְכֹת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם
הַמְּשֻׁן אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קֶרְבָּנָם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{הֵיךְ תוֹחַ וַיְהִי} אֵל מֹשֶׁה ^{אֲדִינוּ יִאֲהַדְוֵנוּרֵי}
נְשִׂיא אֶזְזֹד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶזְזֹד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת ^{הַכֵּל רָאָה וְשִׁמוּ אֲחִיד}
קֶרְבָּנָם לזֹנְכֹת הַמִּזְבֵּחַ:

וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קֶרְבָּנוֹ
נֹזֶזֶשׁוֹן בֶּן עַמִּיעָדָב לְמִטָּה יְהוּדָה: וְקֶרְבָּנוֹ
קֶעֶרֶת כֶּסֶף אֶזְזֹת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזָּרֶק אֶזְזֹד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְזוּחָה:
כֶּף אֶזְזֹת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר

שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק א' של שיר השירים.

א. שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁכְּנֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיַּיִן: לְרִיחַ
שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק שְׁמֶךָ עַל כֶּן עֲלָמוֹת
אֶהְבֹּד: מִשְׁכְּנֵנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ
חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ נִזְכִּירָה דְּדִידְךָ מִיַּיִן
מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבֹּד: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קָדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה: אֵל
תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ שִׁשְׁזוֹפַתְנִי הַשֶּׁשֶׁשׁ
בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִּי שְׁמֹנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים
כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: הַגִּידָה לִּי שְׂאֶהְבָּה

נִפְשֵׁי אִיכָּה תִרְעָה אִיכָּה תִרְבִּיץ בַּצְהָרִים
שְׁלֵמָה אֲהִיָּה כְעֵטְיָה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיָּה: אִם
לֹא תִדְעֵי לָךְ הִיפָּה בְנָשִׁים צֵאִי לָךְ בְּעַקְבֵי
הַצֹּאן וְרַעֲלֵי אֶת גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים:
לְסִסְתִּי בְרַכְבֵּי פִרְעָה דְמִיתֶיךָ רַעֲיִתִי: נָאוּ
לְחִיךְ בַּתָּרִים צֹאֲרֶךְ בְּחֲרוֹזִים: תּוֹרֵי זָהָב
נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: עַד שְׁהַמְלֹךְ
בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נָתַן רִיחוֹ: צָרוֹר הַמָּר | דוּדִי לִי
בֵּין שָׂדֵי יְלִיז: אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר | דוּדִי לִי בְּכַרְמֵי
עֵין גְּדִי: הַנֶּךְ יִפָּה רַעֲיִתִי הַנֶּךְ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים:
הַנֶּךְ יִפָּה דוּדִי אֶף נָעִים אֶף עֲרִשְׁנוּ רַעֲנָנָה:
קָרוֹת בְּתֵינוּ אַרְזִים רְהִיטְנוּ בְרוֹתִים:

ב' ניסן: יששכר יִהְיֶה!

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנַאֵל בֶּן צוּעֵר נְשִׂיא
 יִשְׁשַׁכָּר: הַקָּרֵב אֶת קָרְבָּנוֹ קִעֶרְת כֶּסֶף אֹזֹת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֹזֹד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים
 סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֹזֹת עֶשְׂרֵה
 זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֹזֹד בֶּן בָּקָר אֵיל
 אֹזֹד כֶּבֶשׂ אֹזֹד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר עִזִּים
 אֹזֹד לְזֹמְטָאֵת: וּלְזִבּוֹז הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם זֹמְשָׁה עֶתְרִים זֹמְשָׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי
 שָׁנָה זֹמְשָׁה זֶה קָרְבַּן נִתְנַאֵל בֶּן צוּעֵר:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאִן יבֹא
 עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי הִיא הוֹנָה וַיְהִי
הַכֹּל יֵאֱהָרֹנָהי
הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד עֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שִׁמְרֶךָ:
 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֲדֹנָי
 יֵאֱהָרֹנָהי שִׁמְרֶךָ יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי הִיא הוֹנָה וַיְהִי
הַכֹּל יֵאֱהָרֹנָהי
הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד צִלְּךָ עַל יַד
 יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ לֹא יִכָּבֵה וַיְרַח בְּלִילָה:
 יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי הִיא הוֹנָה וַיְהִי
הַכֹּל יֵאֱהָרֹנָהי
הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת
 נַפְשֶׁךָ: יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי הִיא הוֹנָה וַיְהִי
הַכֹּל יֵאֱהָרֹנָהי
הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבואְךָ
 מִמֵּתָה וְעַד עוֹלָם:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ב' של שיר השירים.

ב. אֲנִי חִבַּצְתָּ הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנֹּת הָעִמְקִים:
 כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוּחִים כֵּן רַעִיתִי בֵּין הַבָּנוֹת:
 כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַלְּעָר כֵּן הוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלוֹ

חֲמִדְתִּי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹךְ לְחֶכְמִי: הֵבִיאֲנִי
 אֶל בֵּית הַלַּיִן וְדוֹגְלוֹ עָלַי אֶהְבֶּה: סִמְכוֹנִי
 בְּאִשֵּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַתְּפוּחִים כִּי חוֹלַת אֶהְבֶּה
 אֲנִי: שָׁמְאָלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינּוּ תַחֲבֻקְנִי:
 הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה אִם תָּעִירוּ | וְאִם תַּעֲוֹרְרוּ אֶת
 הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתַּחֲפִיץ קוֹל דּוֹדֵי הַנָּה זֶה בְּאֵ
 מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: הוֹמָה
 דּוֹדֵי לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים הַנָּה זֶה עוֹמֵד
 אַחֲר כַּתְלָנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת מִצִּיץ מִן
 הַחֲרָכִים: עֲנֵה דוֹדֵי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיִתִי
 יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ: כִּי הַנָּה הִסְתּוֹ עִבְר הַגֵּשֶׁם חֲלָף
 הַלָּךְ לוֹ: הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ
 וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה הַנְּטָה
 פְּגִיחָה וְהַגְּפָנִים | סְמָדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לָךְ

רַעִיִתִי יִפְתֵּי וּלְכִי לָךְ: יוֹנָתִי בְּחֻגֵי הַפֶּלַע
בְּסֶתֶר הַמְּדֻרְגָה הִרְאִינִי אֶת מְרֵאִיךָ
הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֵאִיךָ
נְאוּדָה: אֶחְזוּ לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קַטְנִים
מִחֻבְלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמֻדָּר: דוּדֵי לִי וְאֲנִי
לֹו הָרַעָה בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שְׂיִפּוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצִּלְלִים סֹבֵ דְמָה לָךְ דוּדֵי לְצַבִּי אֲוֹ לְעֶפֶר
הָאֵילִים עַל הָרִי בְּתָר:

ג' ניסן: זבולון יוהה

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֶלִיָּאב בֶּן
 זִלְזָן: קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת כֶּסֶף אֶזְזֹת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶזְזֹד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶזְזֹת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
 קִטְרֶת: פֶּר אֶזְזֹד בֶּן בָּקָר אֶיל אֶזְזֹד כֹּבֵשׁ
 אֶזְזֹד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶזְזֹד
 לְזִטָּאת: וּלְזִבּוֹז הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֶיִלִּם
 זֶמְשָׁה עֶתְדִים זֶמְשָׁה כֹּבֵשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
 זֶמְשָׁה זָה קָרְבָּן אֶלִיָּאב בֶּן זִלְזָן:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחֵתִי בְּאִמְרִים לִי בַּיִת
 יְהוָה אֲרֵנִי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַנוּחַ וְהִיא יְאֹהֲרֵנוּהִי הַכֹּל רֹאֵא וְשִׁמּוּ אַחַד גִּלְגָּל: עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ
 בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר
 שֶׁחִבְּרָה לָהּ יַחְדָּו: שֵׁשׁ עָלוּ שְׁבַטִים שְׁבַטֵי
 יִהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה
 יֵאֱהוּנָהּ: כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כַסָּאוֹת לְמִשְׁפַּט
 כַּסָּאוֹת לְבַיִת דָּוִד: שִׂאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם
 יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא
 שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַנוּחַ וְהִיא יְאֹהֲרֵנוּהִי הַכֹּל רֹאֵא וְשִׁמּוּ אַחַד אֱלֹהֵינוּ
 אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים
 אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ג' של שיר השירים.

ג. על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
 נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה וא
 ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה
 את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו:
 מצאוני השמרים הסבבים בעיר את
 שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם
 עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא
 ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל הדר
 הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלים
 בצבאות או באילות השדה אם תעירו וואם
 תעוררו את האהבה עד שתחפץ: מי זאת
 עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר
 ולבונה מכל אבקת רוכל: הנה מטתו
 שלשלמה עששים גברים סביב לה מגברי

יִשְׂרָאֵל: כָּל־אֲחָזֵי חֶרֶב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה
אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכּוּ מִפָּחַד בְּלֵילוֹת: אִפְרַיִן
עָשָׂה לֹא הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְבָּנוֹן: עַמּוּדָיו
עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מְרַכָּבוֹ אֲרָנָמָן תּוֹכוֹ
רְצוּף אֲהַבָּה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צֶאֱנָה | וְרֵאֲנָה
בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָה לֹא
אִמּוֹ בַיּוֹם חֲתַנְתּוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ:

דיניסן: ראובן ויהה

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
 שדיאור: קרבנו קערת כסף אונת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אונד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת
 בלולה בשמן למנוחה: כף אונת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אונד בן בקר איל אונד
 כבש אונד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אונד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 זמשה עתדים זמשה כבשים בני שנה
 זמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׂאתִי אֶת עֵינַי הַיְשָׁבִי
 בַּשָּׁמַיִם: הֲנֵה כְּעֵינַי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
 כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ כִּן עֵינַיִנו אֶל
 יְהוָה ^{יהוה הוזה ויהיה} ^{אדון} ^{יאהרונהי} ^{הכל} ^{הוא ושמו אחד} אֵלֵהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: חָנְנוּ יְהוָה ^{יהוה הוזה ויהיה} ^{אדון} ^{יאהרונהי} ^{הכל} ^{הוא ושמו אחד} חָנְנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז: רַבַּת שָׁבַעַה
 לָהּ נַפְשֵׁנוּ הֶלַעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגֵאֵי יוֹנִים:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ד' של שיר השירים.

ד. הַנָּךְ יִפָּה רַעֲיָתִי הַנָּךְ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים
 מִבַּעַד לְצַמְתְּךָ שִׁעְרֶךָ כְּעֵדֶר הָעֹזִים שֶׁגִּלְשׁוּ
 מִהָר גִּלְעָד: שִׁנֶּיךָ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן
 הַרְחָצָה שֶׁכָּלֶם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְּלָה אֵין בָּהֶם:
 כְּחוֹט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נִאֻוָּה כִּפְלָח
 הַרְמוֹן רִקְתְּךָ מִבַּעַד לְצַמְתְּךָ: כְּמִגְדָּל דָּוִד

צוֹאֲרֵךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֵלֶּךָ הַמְּגִן תְּלוּי עָלָיו
כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבֻרִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עַפְרַיִם
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוּעִים בְּשׁוֹשְׁנֵים: עַד שִׁפּוֹחַ
הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶיךָ לִי אֵל הַר הַמּוֹר וְאֵל
גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: כְּלָךְ יָפֵה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ:
אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כְּלָה אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאֵי
תְּשׁוּרֵי | מִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן
מִמְעַנּוֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים: לִבְבְּתָנִי
אֶחָתִּי כְּלָה לִבְבְּתָנִי בְּאַחַת מְעִינֶיךָ בְּאַחַד
עֲנַק מְצוֹרֶנֶיךָ: מַה יָּפוּ דְרִיךְ אֶחָתִּי כְּלָה מַה
טָבוּ דְרִיךְ מֵיִן וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ מִכָּל בְּשָׂמִים:
נֶפֶת תִּפְפְּנָה שְׂפָתוֹתֶיךָ כְּלָה דְבַשׁ וְחֶלֶב
תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּן |
נְעוּל אֶחָתִּי כְּלָה גֵּל נְעוּל מְעִין חֲתוּם: שְׁלַחֲיָךְ
פְּרָדֶם רְמוֹזִים עִם פְּרֵי מְגָדִים כְּפָרִים עִם

נְרַדִּים: גִּרְדָּה וְכַרְכֹּם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל עֲצֵי
לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל רְאֵשֵׁי בְּשָׂמִים:
מֵעֵין גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן:
עֹרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִמְן הִפְיַחִי גַּנִּי יִזְלוּ בְּשָׂמִי
יָבֵא דוֹדִי לְגַנְּו וְיֹאכַל פְּרֵי מִגְדָּיו:

ה'ניסן: שמעון והיה

ביום הַזְמִישֵׁי נָשִׂיא לְבָנֵי שְׁמַעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן
 צוּרִישָׁדָי: קָרְבָּנוֹ קִעֶרֶת כֶּסֶף אֹזֶת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֹזֶד כֶּסֶף שְׁבַעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֹזֶת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֹזֶד בֶּן בָּקָר אֵיל אֹזֶד
 כֶּבֶשׂ אֹזֶד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֹזֶד
 לְזֹטָאֵת: וּלְזִבּוֹז הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 זֹמֶשֶׁה עֶתְדִים זֹמֶשֶׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה
 זֹמֶשֶׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן צוּרִישָׁדָי:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִוְלֵי יְהוָה אֲדִינִי ^{אֲדִינִי הִיא הַנוּחַ וְיִהְיֶה הַכֵּל יְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד} שְׁהִיָּה
 לָנוּ יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל: לִוְלֵי יְהוָה אֲדִינִי ^{אֲדִינִי הִיא הַנוּחַ וְיִהְיֶה הַכֵּל יְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד}
 שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ
 בַּחֲרוֹת אַפִּם בָּנוּ: אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה
 עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
 הַיְדוּנָיִם: בְּרוּךְ יְהוָה אֲדִינִי ^{אֲדִינִי הִיא הַנוּחַ וְיִהְיֶה הַכֵּל יְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד} שְׁלֹא נִתַּנְנוּ
 מִטָּרֶף לְשִׁנְיָהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ
 יוֹקָשִׁים הִפֵּחַ נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נִמְלְטָנוּ: עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה אֲדִינִי ^{אֲדִינִי הִיא הַנוּחַ וְיִהְיֶה הַכֵּל יְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד} עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ה' של שיר השירים.

ה. בַּאתִּי לִגְנִי אֶחֱתִי כִלְהָ אָרִיתִי מוֹרִי עִם
 בְּשִׁמִּי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם
 חֲלָבִי אֶכְלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ הַדֹּדִים: אֲנִי

יִשְׁנֶה וְלִבִּי עַר קוֹל ׀ דּוֹדֵי דוֹפֵק פִּתְחֵי לִי
 אַחֲתֵי רַעִיתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלֵא טָל
 קִוְצוֹתַי רְסִיסֵי לַיְלָה: פִּשְׁטֵתִי אֶת כִּתְנֵתִי
 אֵיכָכָה אֲלַבֶּשֶׁנָּה רְחַצְתִּי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה
 אֲטַנְנָם: דּוֹדֵי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֵר וּמַעֵי הָמוּ
 עָלָיו: קָמְתִי אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹדֵי וַיְדִי נָטְפוּ מִזֶּרֶם
 וְאַצְבְּעֵתִי מִזֶּרֶם עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל:
 פִּתַּחְתִּי אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי חָמַק עָבַר נִפְשֵׁי
 יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ בִּקְשָׁתֵיהֶו וְלֹא מִצְאָתֵיהֶו
 קָרָאתִיו וְלֹא עָנְנִי: מִצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים הַסְּבָבִים
 בְּעִיר הַכּוֹנֵי פִצְעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת רִדִּידֵי מִעְלֵי
 שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת: הַשְּׂבָעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדֵי מָה תִגִּידוּ לוֹ
 שְׁחוֹלֵת אֶהְבֶּה אָנִי: מָה דוֹרְךָ מְלֹדֵד הִיפָה
 בְּנִשְׂיִם מָה דוֹרְךָ מְלֹדֵד שְׂפָכָה הַשְּׂבָעֵתָנוּ:

דוֹדֵי צַח וְאֵלֹהִים דָּגוּל מְרַבָּה: רֵאשׁוּ כַּתָּם פֶּזוּ
קְנֻצוֹתָיו תְּלַתְלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו
כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מַיִם רַחְצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת
עַל מְלֵאת: לְחָיו כְּעֶרוּגַת הַבָּשָׂם מְגִדְלוֹת
מְרַקְקִים שְׁפָתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נִמְפּוֹת מוֹר עֵבֶר:
יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתְּרֵשֵׁישׁ מַעְיוֹ עֲשֶׂת
שֵׁן מְעַלְפֶת סְפִירִים: שׁוֹקֵיו עֲמוּדֵי יֵשׁ
מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנֵי פֶזוּ מְרֵאָהוּ כְּלִבְנוֹן בְּחֹר
כְּאַרְזִים: חֹכוֹ מִמְתְּקִים וְכֹלֹ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדֵי
וְזֶה רְעֵי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

ויניסן: גֵּר וְהָהָא?

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גֵר אֶלִּיָּסָף בֶּן יִדְעוֹאֵל:
 קָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת כֶּסֶף אֲזוֹת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֲזוֹד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֲזוֹת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
 קִטְרֶת: פֶּר אֲזוֹד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֲזוֹד כֹּבֵשׁ
 אֲזוֹד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֲזוֹד
 לְזֹחֶטָאֵת: וּלְזִבּוֹחַ הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 זֹמֶשֶׁה עֶתְרִים זֹמֶשֶׁה כֹּבֵשִׁים בָּנֵי שְׁנָה
 זֹמֶשֶׁה זֶה קָרְבַּן אֶלִּיָּסָף בֶּן יִדְעוֹאֵל:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּמַחִים בַּיהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל אֲדֹנָי הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל וְשִׁמּוֹ אֶחָד כְּהַר
 צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים
 סָבִיב לָהּ וַיְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל אֲדֹנָי הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל וְשִׁמּוֹ אֶחָד סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֶׁבֶט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל
 הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ
 יְדִיָּהֶם: הֵיטִיבָה יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל אֲדֹנָי הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל וְשִׁמּוֹ אֶחָד לְטוֹבִים
 וְלִישָׁרִים בְּלְבוֹתָם: וְהַמַּטִּים עַקְלָקְלוֹתָם
 יוֹלִיכֶם יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל אֲדֹנָי הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל וְשִׁמּוֹ אֶחָד אֶת פְּעָלֵי הָאֵוֶן שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים
 אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).
 יאמר פרק ו' של שיר השירים.

ו. אָנָּה הִלַּךְ הַדּוֹדַי הַיָּפָה בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה
 דּוֹדַי וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ: הַדּוֹדִי יָרַד לָגֵנוּ לְעַרְגוֹת
 הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּנָנִים וְלִלְקַט שׁוֹשְׁנִים: אֲנִי
 לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: יָפָה אֶתְּ

רְעִיתִי כְּתֹרֶצָה נִאֻוָּה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה
 בְּנִדְגָלוֹת: הַסְּבִי עֵינַיִךְ מִנְּגִדֵי שָׁהֶם הִרְהִיבֵנִי
 שְׁעָרְךָ כְּעֵדֶר הָעֵזִים שֶׁנִּלְשׁוּ מִן הַגְּלָעָד: שְׁנַיִךְ
 כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הַרְחָצָה שְׁכָלָם
 מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפָלַח הָרִמּוֹן
 רִקְתָּךְ מִבַּעַד לְצִמְתָּךְ: שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
 וְשִׁמְנַיִם פִּילִגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת
 הִיא יוֹנְתֵי תַמְתֵּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה הִיא
 לְיֹלְדָתָהּ רְאוּוָה בָּנוֹת וַיֵּאֲשֶׁרוּהָ מְלָכוֹת
 וּפִילִגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִי זֹאת הַנְּשִׁקְפָה כְּמוֹ
 שְׁחַר יָפָה כְּלָבְנָה בָּרָה כַחֲמָה אֵימָה
 בְּנִדְגָלוֹת: אֵל גִּנַּת אֲגוּזִי יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת בְּאֵפִי
 הַנֶּחַל לְרֹאוֹת הַפְּרִחָה הַנֶּפֶן הַנֶּצוּ הָרִמְנַיִם:
 לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שְׁמַתְנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

ז' ניסן: אפרים היום

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אזת שלשים ומאה משקלה מזרק אזור כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנוזה: כף אזת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אזור בן בקר איל אזור כבש אזור בן שנתו לעלה: שעיר עזים אזור לזטאת: ולזבז השלמים בקר שנים אילם זמשה עתרים זמשה כבשים בני שנה זמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו: "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֲדִינִי ^{אֲדִינִי הִיא הוֹת וַיְהִי הַכֹּל יְאֹהֲרֹנְהִי הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֶת שִׁיבַת
 צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלְמִים: אָז יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוֹ
 וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה ^{אֲדִינִי הִיא הוֹת וַיְהִי הַכֹּל יְאֹהֲרֹנְהִי הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד}
 לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְּדִיל יְהוָה ^{אֲדִינִי הִיא הוֹת וַיְהִי הַכֹּל יְאֹהֲרֹנְהִי הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד}
 לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה
 יְהוָה אֲדִינִי ^{אֲדִינִי הִיא הוֹת וַיְהִי הַכֹּל יְאֹהֲרֹנְהִי הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב:
 הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּדֶז יִלֶּךְ |
 וּבְכֹה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֹּרֵעַ בָּא יָבֵא בְּרִנָּה נִשְׂא
 אֱלֹמֹתָיו:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ז' של שיר השירים.

ז. שׁוּבִי שׁוּבִי הַשְׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנַחֲוֶה בְךָ
 מִה תַּחֲזוּ בַשְׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנָיִם: מִה יִפּוּ
 בְּעַמִּיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ

חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֶן: שְׂרַרְרָא אַגְנֵי הַפְּהֵר אֵל
יְחֶסֶר הַמְּזֹג בְּטַנְדָּא עֲרַמַת חֲטִיִּם סוּגָה
בְּשׂוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךְ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי
צְבִיָּה: צוֹאֲרֵךְ כְּמַגְדָּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרַכּוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן עַל שְׁעַר בֵּת רַבִּים אַפְךָ כְּמַגְדָּל
הַלְבָּנוֹן צוֹפָה פְּנֵי דְמִשְׁק: רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ
כְּכַרְמֵל וְדִלַת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן מְלֹךְ אֲסוּר
בְּרֵהֲטִים: מַה יְפִית וּמַה נְעֻמַת אֲהָבָה
בַּתְּעַנּוּגִים: זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשְׂדֵיךָ
לְאִשְׁכְּלוֹת: אֲמַרְתִּי אֲעֵלָה בְּתַמָּר אֲחֻזָּה
בְּסַסְנִי וַיְהִי נָא שְׂדֵיךָ כְּאִשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ
אַפְךָ כְּתַפּוּחִים: וְחֲכָךְ כֵּיִן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפַתֵי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
תְּשׁוּקָתוֹ: לְכָה דוּדֵי נִצַּא הַשְּׂדָה נְלִינָה
בְּכַפְרִים: נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פִּרְתָּה

הַנֶּפֶן פֶּתַח הַסֶּמֶדָר הַנֶּצוּ הַרְמוּנִים שָׁם אֶתֵּן
אֶת דְּרֵי לָךְ: הַהוֹדָאִים נָתַנוּ יְיָ וְעַל פְּתַחֵינוּ
כָּל מַגְרִים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דוֹדֵי צַפְנָתִי לָךְ:

ה' ניסן: מנשה היהו

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנַי מִנִּשָּׁה נְמַלִּיאֵל בֶּן
 פְּדֵה־צֹר: קָרְבָּנוֹ קִעֶרֶת כֶּסֶף אֲזוֹת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֲזוֹד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֲזוֹת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֲזוֹד בֶּן בָּקָר אֵיל אֲזוֹד
 כֶּבֶשׂ אֲזוֹד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עֲזִים אֲזוֹד
 לְזֹחֶטָאֵת: וּלְזָבִחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 זֹמֶשֶׁה עֶתְדִים זֹמֶשֶׁה כֶּבֶשִׁים בָּנֵי שָׁנָה
 זֹמֶשֶׁה זֶה קָרְבַּן נְמַלִּיאֵל בֶּן פְּדֵה־צֹר:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם יְהוָה אֱדִיף ^{אדון היה הנותן ויהיה הכל יאהרונגהי הוא ושמו אחד} לֹא
 יבְנֶה בַּיִת שׁוֹא עֲמְלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ אִם יְהוָה אֱדִיף
 לֹא יִשְׁמַר עֵיר שׁוֹא ^{אדון היה הנותן ויהיה הכל יאהרונגהי הוא ושמו אחד} | שֶׁקֶד שׁוֹמֵר:
 שׁוֹא לָכֶם מִשְׁכְּיָמִי קוֹם מֵאַחֲרֵי שַׁבַּת אֲכָלִי
 לֶחֶם הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן לְיַדְדוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נִחַלְתָּ
 יְהוָה אֱדִיף ^{אדון היה הנותן ויהיה הכל יאהרונגהי הוא ושמו אחד} בָּנִים שָׁכַר פְּרֵי הַבְּטָן: כְּחֻצִּים
 בַּיַד גְּבוּר כֵּן בָּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־י הַגֵּבֵר אֲשֶׁר
 מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יבָּשׂוּ כִּי יִדְבְּרוּ
 אֶת אוֹיְבֵיהֶם בַּשָּׁעַר:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ח' של שיר השירים.

ח. מִי יִתְנַף כְּאֶח לִי יוֹנֵק שִׁדִּי אֲמִי אֲמַעְאֵף
 בְּחוּץ אֲשַׁקֵּךְ גַּם לֹא יבֹזוּ לִי: אֲנַהֲנֶךָ אֲבִיאֵךְ
 אֶל בַּיִת אֲמִי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֵּךְ מִיַּיִן הַרְקֵחַ

מַעֲסִים רַמְנֵי: שְׁמָאלוּ תַחַת רֵאשֵׁי וַיִּמְיֵנו
תַּחֲבִקְנֵי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם מִה
תַּעֲרִוּוּ וּמִה תַּעֲרְרוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד
שְׁתַּחֲפִיץ: מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת
עַל הַדֹּדָה תַחַת הַתְּפוּחַ עֹרֶרְתִּיךְ שָׁמָּה
חִבַּלְתְּךְ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדְתְּךָ: שִׁימְנֵי
בַּחוּתֶם עַל לִבְךָ בַּחוּתֶם עַל זְרוּעֶיךָ כִּי עֵזָה
בַּמּוֹת אֲהַבָּה קָשָׁה כִּשְׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיָּה
רִשְׁפִּי אִישׁ שְׁלֵהֲבַתִּיָּה: מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם
יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ
לוֹ: אַחֻוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מִה נַעֲשֶׂה
לְאַחֻתָנוּ בַיּוֹם שִׁיבְרַב בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא
נִבְנָה עֲלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם דְּלַת הִיא נִצּוֹר
עֲלֶיהָ לוֹחַ אֲרוֹז: אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת אֲזוּ

הִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם: כָּרַם הָיָה
לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמִּזְוֵן נָתַן אֶת הַכָּרַם לְנֹטְרִים
אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: כָּרְמִי שְׁלִי לְפָנַי
הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמָה וּמֵאתִים לְנֹטְרִים אֶת פְּרִיו:
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגְּנִים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ
הַשְּׂמִיעֵנִי: בְּרַח | דוּדֵי וְדָמָה לְךָ לְצַבִּי אֲנִי
לְעַפְרָה הָאֵילִים עַל הָרֵי בְּשָׁמַיִם: הַיּוֹשֶׁבֶת
בַּגְּנִים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי:

מ' ניסן: בנימין הויה

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירן בן
 גדעני: קרבנו קערת כסף אונת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אזור כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת
 בלולה בשמן למנוחה: כף אונת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אזור בן בקר איל אזור
 כבש אזור בן שנתו לעלה: שעיר עזים אזור
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 זמשה עתרים זמשה כבשים בני שנה
 זמשה זה קרבן אבירן בן גדעני:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

היה הונח ויהיה
אדון **יאהרונה**
הכל הוא ושמו אחד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָּל יִרְאֵי יְהוָה אֲדֹנָי

הֶהָלַךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ

וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתֶּךָ | כִּנְגֹן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בִּיתֶךָ

בְּנֶיךָ כַּשְׁתַּלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְּחֶנְךָ: הִנֵּה כִי

בֶּן יִכְרֹךְ נֶגֶד יִרְאֵי יְהוָה אֲדֹנָי **היה הונח ויהיה**
אדון **יאהרונה** **הכל** הוא ושמו אחד : יִבְרַכְךָ

יְהוָה אֲדֹנָי **היה הונח ויהיה** **הכל** **יאהרונה** **הוא** ושמו אחד מַצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל

יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה בָנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל

יִשְׂרָאֵל:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים
אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק א' של שיר השירים.

א. שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁכְּנֵנִי

מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִיךָ מֵיָיִן: לְרֵיחַ

שְׁמֶנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרַק שְׁמֶךָ עַל כֶּן עֲלָמוֹת

אֶהְבֹּדְךָ: מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ

חֲדָרָיו נִגְיָלָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ נִזְכְּרָה דְרִיךְ מִיַּיִן
 מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבוּךָ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאוֹה בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּאַהֲלֵי קֶדֶר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה: אֵל
 תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחִרְחֲרַת שִׁשְׁזוֹפְתָנִי הַשָּׁמַיִשׁ
 בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִי שָׁמְנִי נִטְרָה אֶת הַכַּרְמִים
 בְּרַמִּי שְׁלִי לֹא נִטְרַתִּי: הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה
 נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים
 שְׁלֹמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיהַ עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ: אִם
 לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָה בְּנָשִׁים צְאִי לָךְ בְּעַקְבֵי
 הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים:
 לְסִסְתִּי בְּרַכְבֵּי פִרְעָה דְמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי: נָאוּ
 לְחִינֶיךָ בַתְרִים צֹאנֶיךָ בְּחֵרוֹזִים: תּוֹרֵי זֶהָב
 נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: עַד שְׁהַמְלֶךְ
 בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נָתַן רִיחוֹ: צִרּוֹר הַמָּר | דוּדֵי לִי
 בֵּין שְׂדֵי יִלִּין: אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר | דוּדֵי לִי בְּכַרְמֵי

עֵין גְּדִי: הַנֶּגֶד יִפָּה רַעֲיָתִי הַנֶּגֶד יִפָּה עֵינַיִךְ יוֹנִים:
הַנֶּגֶד יִפָּה דוּדֵי אֶף נָעִים אֶף עֲרִשְׁנוּ רַעֲנָה:
קָרוֹת בְּתֵינוּ אֲרָזִים רַהֲיִטְנוּ בְּרוֹתִים:

י' ניסן: דָּן הַיָּהוָה?

בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנֵי דָן אֲזִיעֶזֶר בֶּן
 עַמִּישַׁדָּי: קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת כֶּסֶף אֶזְזַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶזְזַד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶזְזַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מְלֵאָה קְטָרֶת: פֶּר אֶזְזַד בֶּן בָּקָר אֶיל אֶזְזַד
 כֶּבֶשׂ אֶזְזַד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶזְזַד
 לְזֹחֶטָאֵת: וּלְזָבִיחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 זֹמֶשֶׁה עֶתְדִים זֹמֶשֶׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
 זֹמֶשֶׁה זֶה קָרְבַּן אֲזִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי:

טוב לומר גם כן בט"ו הימים הראשונים של ניסן את הט"ו
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ו מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ו. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוֹנִי מִנְעוּרֵי יֹאמֵר נָא
 יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוֹנִי מִנְעוּרֵי גַם לֹא יִכְלוּ לִי:
 עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנֵיתָם:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 צְדִיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יִבְשׁוּ
 וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר כָּל שְׁנֵאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַחֲצִיר נִגְזָוֹת
 שְׁקֻדְמַת שַׁלַּף יִבֶּשׁ: שְׁלֵא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר
 וַחֲצֵנוּ מֵעַמָּר: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַכַּת
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 אֱלֵיכֶם בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ב' של שיר השירים.

ב. אֲנִי חִבַּצְתָּ הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנֹּת הָעִמְקִים:
 כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוּחִים בֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:
 כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַלְעָר בֵּן הַדְּרִי בֵּין הַבָּנִים בְּצֵלוֹ

חֲמַדְתִּי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיזוּ מִתּוֹךְ לְחֶכְמִי: הֵבִיאֲנִי
אֶל בַּיִת הַלַּיִן וְדוֹגְלוּ עָלַי אַהֲבָה: סִמְכוּנִי
בְּאִשֵּׁישׁוֹת רַפְדוּנִי בַתְּפוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה
אֲנִי: שָׁמְאוּלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינֵנוּ תַחֲבֻקְנֵי:
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָאוֹת אוֹ
בְּאֵילוֹת הַשְּׂדֵה אִם תַּעֲרִיזוּ וְאִם תַּעֲוֹרְרוּ אֶת
הָאַהֲבָה עַד שֶׁתַּחֲפִיץ קוֹל דוֹדֵי הַנָּה זֶה בְּאֵ
מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: הוֹמָה
דוֹדֵי לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים הַנָּה זֶה עוֹמֵד
אַחַר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלִנּוֹת מִצִּיץ מִן
הַחֲרָבִים: עֲנֵה דוֹדֵי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיִתִי
יִפְתִּי וּלְכִי לָךְ: כִּי הַנָּה הִסְתָּנוּ עִבְר הַגֵּשֶׁם חֲלָף
הַלָּךְ לוֹ: הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַתְּאֲנָה הַנְּטָה
פְּגִיחַ וְהַגְּפָנִים וְסִמְדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לָךְ

רְעִיתִי יִפְתֵּי וּלְכִי לָךְ: יוֹנָתִי בְּחֻגֵי הַפֶּלַע
 בְּסֶתֶר הַמְּדֻרְגָה הִרְאִינִי אֶת מְרֵאִיד
 הַשְּׂמִיעַנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֵאִיד
 נְאוּדָה: אֶחָזוּ לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קַטְנִים
 מִחֻבְלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמֻדָּר: דוּדֵי לִי וְאֲנִי
 לֹו הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שְׁיִפּוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצִּלְלִים סֹבֵ דְמָה לָךְ דוּדֵי לְצַבִּי אֲוֹ לְעֶפֶר
 הָאֵילִים עַל הָרִי בְּתָר:

יא' ניסן: אשר ההין

בְּיוֹם עֲשֵׂתִי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר
 פָּנְעִיאל בֶּן עֶכְרָז: קָרְבָּנוֹ קִעֶרֶת כֶּסֶף אֹזֹת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֹזֹד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים
 סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֹזֹת עֲשָׂרָה
 זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֹזֹד בֶּן בָּקָר אֵיל
 אֹזֹד כֶּבֶשׂ אֹזֹד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר עֲזִים
 אֹזֹד לְזֹמְטָאֵת: וּלְזָבוֹז הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם זֹמְשָׁה עֶתְרִים זֹמְשָׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי
 שָׁנָה זֹמְשָׁה זֶה קָרְבָּן פָּנְעִיאל בֶּן עֶכְרָז:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה־אֱלֹהֵי
 אֲדֹנָי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אַזְנוֹתֶיךָ
אֲדֹנָי הֵיחָד הוּנָה וַיְהִי הַכֹּל יֵאָהֲרֹנָהי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה
 אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר:
 קִנִּיתִי יְהוָה־אֱלֹהֵי
אֲדֹנָי הֵיחָד הוּנָה וַיְהִי הַכֹּל יֵאָהֲרֹנָהי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 הוֹחֲלֵתִי: נִפְשֵׁי לֵאדֹנָי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר
 שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה־אֱלֹהֵי
 אֲדֹנָי הֵיחָד הוּנָה וַיְהִי הַכֹּל יֵאָהֲרֹנָהי הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 כִּי עִם יְהוָה־אֱלֹהֵי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה
 עֲמוּ פְדוֹת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 עֲוֹנוֹתָיו:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ח).

יאמר פרק ג' של שיר השירים.

ג. על משכְבִּי בַלִּילוֹת בִּקְשָׁתִי אֵת שֶׁאֶהְבֶּה
 נִפְשֵׁי בִקְשָׁתִיו וְלֹא מִצְאָתִיו: אֶקְוֶה נָא

וְאֶסֶבְבְּהָ בְעִיר בִּשְׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה
 אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי בִקְשָׁתִיו וְלֹא מִצְּאֵתָיו׃
 מִצְּאוֹנִי הַשְּׁמֵרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת
 שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי רְאִיתָם׃ כִּמְעַט שְׁעַבְרַתִּי מֵהֶם
 עַד שִׁמְצָאתִי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי אַחֲזַתִּיו וְלֹא
 אֶרְפְּנוּ עַד שֶׁהִבִּיאֲתִיו אֶל בֵּית אֹמִי וְאֶל הַדָּר
 הַזֶּה׃ הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם׃
 בְּעֲבָאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה אִם תָּעִירוּ׃ וְאַם
 תִּעֲוֹרוּ אֶת הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִי׃ מִי זֹאת
 עָלָה מִן הַמַּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן מִקְטָרֶת מִר
 וְלִבְנוֹהָ מִכָּל אֲבִקַּת רוֹכֵל׃ הִנֵּה מִטָּתוֹ
 שָׁלְשָׁלְמָה שְׂשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי
 יִשְׂרָאֵל׃ כָּלֵם אַחְזִי חָרַב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה
 אִישׁ חָרְבוֹ עַל יֶרְכּוֹ מִפְּחָד בְּלִילוֹת׃ אִפְרַיִם
 עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מִעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃ עֲמוּדָיו

עֲשֵׂה כָּסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מְרַכְּבוֹ אֲרָנָמָן תּוֹכוֹ
רְצוּף אֶהְיֶה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צִאֲנָה וּרְאֵינָה
בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָה לּוֹ
אִמּוֹ בַּיּוֹם חֲתָנָתוֹ וּבַיּוֹם שְׂמֹחַת לְבוֹ:

יב' ניסן: נפתלי ההוי

בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נַפְתָּלִי
 אֲזִירָע בֶּן עֵינָן: קָרְבָּנוֹ קָעֶרֶת כֶּסֶף אֲזֹת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֲזֹד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים
 סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֲזֹת עֲשָׂרָה
 זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֲזֹד בֶּן בָּקָר אֵיל
 אֲזֹד כֶּבֶשׂ אֲזֹד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר עֵזִים
 אֲזֹד לְזִמְטָאֵת: וּלְזָבוֹחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם זִמְשָׁה עֶתְרִים זִמְשָׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי
 שָׁנָה זִמְשָׁה זֶה קָרְבָּן אֲזִירָע בֶּן עֵינָן:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז
 שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו:
 "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם
 אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח.

(קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אדין היה הונת ויהיה הכל יאהרונדי הוא ושמו אחד} | לֹא גָבַהּ
 לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי | בְּגִדְלוֹת
 וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שׁוֹיִתִּי | וְדוֹמַמְתִּי
 נַפְשִׁי בְּנִמְלַעַלִּי אִמּוֹ בְּנִמְלַעַלִּי נַפְשִׁי: יַחַל
 יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אדין היה הונת ויהיה הכל יאהרונדי הוא ושמו אחד} | מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ד' של שיר השירים.

ד. הַנֶּחֱד יָפָה רַעֲיָתִי הַנֶּחֱד יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים
 מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ שְׁעָרֶךָ כְּעֵדֶר הָעֵזִים שֶׁנִּגְלְשׁוּ
 מִהָר גִּלְעָד: שֶׁנִּיךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן
 הַרְחָצָה שְׁכָלָם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם:
 כְּחוֹט הַשָּׁנִי שֶׁפְּתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱוָה כְּפִלַּח
 הָרְמוֹן רִקְתְּךָ מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ: כְּמַגְדֵּל דָּוִד
 צוֹאֲרֶךְ בְּנוֵי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמִּגֵּן תִּלְוִי עָלָי

כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבֻרִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם
 תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוּעִים בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שִׁפּוֹחַ
 הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶיךָ לִי אֵל הַר הַמּוֹר וְאֵל
 גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: כְּלָךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ:
 אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כְּלָה אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי
 תְּשׁוּרִי | מִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שָׁנִיר וְחֶרְמוֹן
 מִמְּעַנּוֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים: לִבְבַּתְּנִי
 אַחֲתִי כְּלָה לִבְבַּתְּנִי בְּאַחַת מִעֵינֶיךָ בְּאַחַד
 עֵנֶק מִצּוֹרֶיךָ: מַה יָּפוּ דְדִיךָ אַחֲתִי כְּלָה מַה
 טָבוּ דְדִיךָ מִיַּיִן וְרִיחַ שְׁמֶנֶיךָ מִכָּל בְּשָׁמִים:
 נִפְתַּת תַּטְּפְּנָה שְׂפֹתֶיךָ כְּלָה דְבֶשׂ וְחָלֵב
 תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֶתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּן |
 נְעוּל אַחֲתִי כְּלָה גַל נְעוּל מִעֵיִן חֲתוּם: שְׁלַחֲךָ
 פְּרָדָם רְמוֹזִים עִם פְּרֵי מְגָדִים כְּפָרִים עִם
 נְרָדִים: נְרָד | וְכַרְכָּם קָנָה וְקַנְמוֹן עִם כָּל עֵצֵי

לְבֹנָה מֵרַ וְאֶהְלוֹת עִם כָּל רְאִישֵׁי בְּשָׁמַיִם:
מֵעֵין גַּנְזִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן:
עֹרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימָן הִפְיַחֵי גַּנִּי יִזְלוּ בְּשָׁמַיִם
יָבֵא דוֹדֵי לְגַנְזוֹ וַיֵּאכַל פְּרֵי מְגֵדָיו:

ביום יג' לחודש ניסן:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶת־אֲדֹנָי ^{אֲדֹנָי הָיָה הוֹנֵה וְהָיָה הַכֹּל יְאֹהֲרֵנִי} אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֹהֲרָן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתְּךָ אֶת הַנֵּזֶרֶת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּצֹּחַ יֵאָיְרוּ שְׂבָעַת הַנֵּזֶרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אֹהֲרָן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּצֹּחַ הֵעֲלָה נֵזֶרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה ^{אֲדֹנָי הָיָה הוֹנֵה וְהָיָה הַכֹּל יְאֹהֲרֵנִי} אֶת מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה מִקִּשָּׁה זָהָב עַד יִרְכָּה עַד פְּרֻזָּה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרְאָה יְהוָה ^{אֲדֹנָי הָיָה הוֹנֵה וְהָיָה הַכֹּל יְאֹהֲרֵנִי} אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמִּצְוָה:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו: "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ אֲדֹנָי יֵאֱהָרֹנְהוּ הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד לְדָוִד אֵת
 כָּל עֲנוֹתָיו: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל יֵאֱהָרֹנְהוּ הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ אֲדֹנָי יֵאֱהָרֹנְהוּ הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד נָדָר
 לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֶהָל בֵּיתִי אִם
 אֶעֱלֶה עַל עֵרֶשׁ יְצוּעַי: אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינַי
 לְעַפְעָפִי תִּנּוּמָה: עַד אֲמַצֵּא מְקוֹם לַיהוָה אֲדֹנָי
 מִשְׁכְּנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעְנוּהָ הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ אֲדֹנָי יֵאֱהָרֹנְהוּ הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד
 בְּאִפְרַתָּה מִצְאֲנוּהָ בְּשָׂדֵי יַעֲר: נְבוֹאָה
 לְמִשְׁכְּנֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה לְהֶדֶם רִגְלָיו: קוֹמָה
 יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ אֲדֹנָי יֵאֱהָרֹנְהוּ הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד לְמְנוּחַתְךָ אֶתָּה וְאֶרְוֹן עֵינֶיךָ:
 כְּהִנֵּךְ יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק וְחִסְדֶּיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר
 דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תָּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךָ: נִשְׁבַּע
 יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ אֲדֹנָי יֵאֱהָרֹנְהוּ הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד לְדָוִד אֵת אָמֶת לֹא יִשׁוּב מִמֶּנָּה
 מִפְּרִי בִטְנֶיךָ אֲשִׁית לְכֶסֶף לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ
 בְּנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֲדַתִּי זֹו אֶלְמָדִם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי
 עַד יִשְׁבוּ לְכֶסֶף לָךְ: כִּי בָתֵּר יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל הַיְהוָה הוֹנֵה וְיִתִּיחַ אֲדֹנָי יֵאֱהָרֹנְהוּ הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

בְּצִיּוֹן אָזָה לְמוֹשֵׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עָדִי עַד
 פֶּה אֲשַׁב כִּי אוֹתִיהָ: צִדָּה בָּרַךְ אֲבָרַךְ
 אֲבִיוֹנִיהָ אֲשַׁבֵּעַ לָחֶם: וְכֹהֲנִיהָ אֲלַבֵּישׁ יֵשַׁע
 וְחַסִּידֶיהָ רִנָּן יִרְנְנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד
 עֲרַכְתִּי נֹר לְמֹשִׁיחִי: אוֹיְבָיו אֲלַבֵּישׁ בְּשֵׁת
 וְעַלְיוֹ יִצְיִן נִזְרוּ:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרק ה' של שיר השירים.

ה. בָּאתִי לְגַנֵּי אַחַתִּי כְּלָה אֲרִיתִי מוֹרִי עִם
 בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם
 חֲלָבִי אֲכָלוּ רֵעִים שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי
 יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַחַי לִי
 אַחַתִּי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמָּתִי שָׂרְאֵשִׁי נִמְלֵא טָל
 קוֹצוֹתַי רְסִיסֵי לֵילָה: פֶּשְׁטְתִּי אֶת כֶּתְנֹתַי

אִיכָכָה אֲלֹבֶשְׁנָה רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אִיכָכָה
 אֲמַטְנֶפֶם: דּוֹדֵי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֵר וּמַעֵי הָמוֹ
 עָלָיו: קָמְתִי אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹדֵי וַיְדִי נָטְפוּ מוֹר
 וְאַצְבְּעֵתִי מוֹר עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמְּנַעוֹל:
 פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי חָמַק עָבַר נִפְשִׁי
 יֵצְאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְּאֵתִיהוּ
 קָרָאתִיו וְלֹא עֲנָנִי: מִצְּאֵנִי הַשְּׂמֵרִים הַסְּבָבִים
 בְּעִיר הַכּוֹנֵי פָּצְעוּנִי נִשְׂאוּ אֶת רִדִּידִי מֵעָלַי
 שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת: הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ
 שְׁחוֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי: מַה דּוֹרְךְ מְדוֹד הַיָּפָה
 בְּנָשִׁים מַה דּוֹרְךְ מְדוֹד שְׂכָכָה הַשְּׂבַעְתָּנוּ:
 דּוֹדֵי צַח וְאֱלוֹם דָּגוּל מְרַבָּה: רֵאשׁוּ כְּתָם פֶּזֶז
 קְנֻצוֹתָיו תְּלַתְּלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו
 כְּיוֹנִים עַל אֶפְיָקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת

עַל מַלְאָתַי: לְחַיּוֹ כְּעֲרוֹנַת הַבָּשָׂם מְגִדְלוֹת
מְרַקְקִים שְׁפָתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נְטֹפֹת מוֹר עֵבֶר:
יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בַּתְּרֵשִׁישׁ מֵעֵיז עֲשֵׂת
שֵׁן מְעֻלְפֹת סַפִּירִים: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ
מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנָי פֶּז מְרֵאָהוּ כְּלָבָנוֹן בְּחֹר
כְּאַרְזִים: חֹבֵל מְמַתְקִים וְכֹלֵל מְחַמְדִּים זֶה דוּדֵי
וְזֶה רֵעֵי בָנוֹת יְרוּשָׁלַם:

ביום יד' לחודש ניסן:

לְשֵׁם יִזְוֹד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ

יֵאֱהָדוּנַהּ

בְּדוֹזְיָלוּ וּרְזוּיָמוּ וּרְזוּיָמוּ וּדְוִזְיָלוּ

יֵאֱהָהוּיָהּ אֵיִהָהוּיָהּ

לִיזְוֹדָא שֵׁם

(איך לומר הא אלא קה)

יוד הא ב- ואו הא

בְּיִזְוֹדָא שְׁלִים

יְהוּה יֵאֱהָדוּנַהּ אֲזוּד

ע"י הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעְפָּרָא וְלַחֲבָרָה בְּבַעְלָהּ

יֵאֱהָדוּנַהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּשִׂמְחָה

לַעֲשׂוֹת הַלְמוּד הַנֶּהָה בְּיוֹם יוֹד' לְחֹדֶשׁ נִסָּן לְשֵׁם

שְׁמַיִם וּלְתַקֵּן שְׁרֵשׁ מַצּוּה זֶה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הַנֶּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים
 שָׁבַת אֲחִים גַּם יַחַד: כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב | עַל הָרֹאשׁ
 יֵרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶהְרֵן שִׁירֵד עַל פִּי מְדוּתָיו:
 כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם | צִוָּה
 יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוֹנֵה וְיָחִיד
 הָיָה יְאֵהֲרֹנְהוּי הָאֵל וְשֵׁמוֹ אֶחָד אֶת הַבְּרָכָה הַזֵּאת עַד הָעוֹלָם:

טוב לאמר שיר השירים פרק אחד בכל יום וחוזרים ומתחילים
 אותו ומשלימים אותו בערב פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

יאמר פרקים ו'–ח' של שיר השירים.

ו. אָנָּה הִלַּךְ דוֹדְךָ הִיפָּה בַּנְּשִׁים אָנָּה פָּנָה
 דוֹדְךָ וּנְבַקְשֵׁנוּ עִמָּךְ: דוֹדִי יֵרֵד לָנֹזֵל לְעֶרְוֹת
 הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בַּנְּשִׁים וְלִלְקַט שׁוֹשְׁנִים: אֲנִי
 לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הִרְעָה בַּשׁוֹשְׁנִים: יָפָה אֶת
 רַעִיתִי כְּתַרְצָה נְאוּהָ כִּירוּשָׁלַם אֵימָה
 כְּנִדְגָלוֹת: הֶסְבִּי עֵינַיִךְ מִנְּגִדֵי שָׁהֶם הִרְהִיבֵנִי
 שֶׁעָרַךְ כְּעֵדֶר הָעֵזִים שֶׁנִּלְשׁוּ מִן הַגְּלֹעַד: שֶׁנִּיךְ

בְּעֵדֶר הַרְחֵלִים שְׁעָלוּ מִן הַרְחֵצָה שְׁכָלָם
 מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפִלָּה הָרְמוֹן
 רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ: שֵׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
 וְשִׁמְנַיִם פִּילֻגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת
 הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה הִיא
 לְיִוְלָדְתָּהּ רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת
 וּפִילֻגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָפָה כָּמוֹ
 שְׁחַר יָפָה כְּלַבָּנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה
 כְּנִדְנָלוֹת: אֵל גִּנַּת אָגוֹז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֵבִי
 הַנֶּחֱל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנְּצוֹ הָרַמְנִים:
 לֹא יִדְעֵתִי נַפְשֵׁי שְׁמִתְנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

ז. שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשְּׁוֹלְמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנַחֲזָה בְּךָ
 מָה תַחֲזוֹ בַשְּׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים: מָה יָפוֹ
 בְּעַמִּיךָ בְּנַעְלִים בֵּת נָדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כָּמוֹ
 חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֹן: שְׁרַרְךָ אַגֵּן הַסֹּהַר אֵל

יְחַסֵּר הַמִּזֵּג בְּמִנְיָךְ עֲרַמַת הַטַּיִם סוּגָה
 בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם הַתְּאֵמִי
 צְבִיחָה: צוֹאֲרֵךְ כְּמִגְדַּל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת
 בְּחֶשְׁבוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אִפְךָ כְּמִגְדַּל
 הַלְּבָנוֹן צוֹפָה פָּנָי דְּמִשְׁק: רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ
 כְּכַרְמֵל וְדִלַּת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךְ אֶסּוּר
 בְּרֵהֲטִים: מָה יִפִּית' וּמָה נִעְמַת' אֶהְבָּה
 בַּת־עֲנוּגִים: זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשְׂדֵיךָ
 לְאַשְׁכְּלוֹת: אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בַת־מָר אֶחְזֶה
 בְּסַסְנָיו וַיְהִיו נָא שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ
 אִפְךָ כַּתְּפוּחִים: וְחִכְךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
 לְמֵישָׁרִים דוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
 תִשׁוּקְתוֹ: לָכֶּה דוּדֵי נִצָּא הַשְּׂדֵה נְלִינָה
 בְּכַפְרִים: נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פָּרְחָה
 הַגֶּפֶן פִּתַח הַסְּמֹדָר הִנְעוּ הַרְמוֹנִים שָׁם אֶתֵּן

אֶת דְּרֵי לָךְ: הַדּוֹדָאִים נָתַנוּ רִיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ
כָּל מַגְדִּים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דּוֹדֵי צַפְנָתִי לָךְ:

ח. מִי יִתְנֶךָ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שִׂדֵי אִמִּי אִמְצָאֲךָ
בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא יִבּוֹז לִי: אֲנַהֲנֶךָ אֲבִיאֲךָ
אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן הַרְקַח
מֵעֵסִים רַמְנִי: שְׂמֵאלוּ תַחַת רֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ
תַּחֲבַקְנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם מֵה
תָּעִירוּ וּמֵה תִעְרְרוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד
שֶׁתִּחַפְּצִי: מִי זֹאת עָלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת
עַל הַדּוֹדָה תַחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה
חִבְּלָתְךָ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יִלְדֶתְךָ: שִׁימְנִי
בַּחוּתָם עַל לִבְךָ בַּחוּתָם עַל זְרוּעֶךָ כִּי עֲזָה
כַּמּוֹת אֲהַבָּה קָשָׁה כִּשְׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיָּה
רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֶהֱבַתְיָה: מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם

יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הַזֶּן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוּזוֹ
 לוֹ: אַחֲוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מָה נַעֲשֶׂה
 לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַר בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא
 נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם דָּלַת הִיא נִצּוֹר
 עָלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹז: אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כַּמְגֻדְלוֹת אֲזוֹ
 הָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: כָּרָם הִיָּה
 לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת הַכָּרָם לְנֹטְרִים
 אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: כָּרְמִי שָׁלִי לְפָנָי
 הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתָיִם לְנֹטְרִים אֶת פְּרִיֹ:

הַיּוֹשֶׁבֶת בַּנְּנִיִם חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ
 הַשְּׂמִיעֵנִי: בְּרַח וְדוּדֵי וְדָמָה לְךָ לְצַבִּי אֲזוֹ
 לְעַפְרֵי הָאֵילִים עַל הָרֵי בְּשָׁמַיִם: הַיּוֹשֶׁבֶת
 בַּנְּנִיִם חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי:

ביום טו' לחודש ניסן

יום טוב ראשון של חג המצות:

טוב לומר גם כן בט"ז הימים הראשונים של ניסן את הט"ז שיר המעלות, שסודם עלית השכינה בט"ז מדריגותיה, היינו: "שלה, וה' - שעולה בשל הזכר, הרי ט"ז. ואומרים אותם אחד בכל יום, עד שנשלמים ביום ראשון של פסח. (קיצור הכוונות עמ' פ"ה).

לְשֵׁם יְיָזוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ

יאהרונהי

בְּרִזְזֵילוּ וּרְזִימוּ וּרְזִימוּ וְדִזְזֵילוּ

יֵאָהֳרֵיהּ אֵיֵהֳרֵיהּ

לְיִזְדָּא שֵׁם

(איך לומר הא אלא קה)

יוד הא ב- ואו הא

בְּיִזְדָּא שְׁלִים

יהוה יאהרונהי אזור

ע"י ההוא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל,
 לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא וְלַחֲבָרָה בְּבַעֲלָה
יֵאֱהָרֹנְהִי הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּשִׂמְחָה לַעֲשׂוֹת
 זֶה הַלְמוּד בְּיוֹם ט"ו לְחֹדֶשׁ נִסָּן לְשֵׁם שָׁמַיִם
 וְלַהַעֲלוֹת וְלַהַשְׁלִים עֲלֵית שְׂכִינְת עוֹזְנֵנוּ בַט"ו
 מְדַרְגוֹתֶיהָ וְלִתְקַן שָׁרֵשׁ מִצְוָה זֹו בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,
 לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן
 בּוֹרְאֵנוּ, וְלַהַעֲשׂוֹתֵנוּ ע"י מִצְוָה זֹו כְּפִסָּא
 וּמְרַכְּבָה לְשְׂכִינְתָהּ, וְלַהַחֲזִיר כָּל הָרַע לְטוֹב
 וְלַגְּלוֹת יְחוּדָךְ בְּעוֹלָם וּלְפַשֵּׁט אֶת גְּלוּיֹו עַל
 לְבָב שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְלַדְּבָקֶם בְּשׁוֹרְשָׁם, וְלַהַעֲיִד
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ יְהוָהֵי אֲדֵינִי אֲדוֹן הַכֹּל הִיָּה הוֹנֵה וְיֵהִיָּה הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד,
 יְהוָהֵי אֲדוֹן הַכֹּל הִיָּה הוֹנֵה וְיֵהִיָּה הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא, רֵאֲלֵהִים יְאֱהָרֹנְהֵים אֲיִן עוֹד מְלַבְדּוּ אֲיִן עוֹד
 מְלַבְדּוּ! וְיֵהִי נַעַם אֲדֵנִי מְלַכּוֹת כֹּל מַשְׁלָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא, רֵאֲלֵהִים יְאֱהָרֹנְהֵים אֲיִן עוֹד מְלַבְדּוּ

עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּוּ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה | בָּרְכוּ אֶת יְהוָה
היה הונת ויהיה ארון הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד

כָּל עַבְדֵי יְהוָה | היה הונת ויהיה ארון הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד
העמדים בבית יהוה

בְּלִילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבְרַכּוּ אֶת
היה הונת ויהיה ארון הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד

יְהוָה | היה הונת ויהיה ארון הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד
יברכה יהוה מציזן

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: